

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie Komisji (UE) 2016/1004 z dnia 22 czerwca 2016 r. zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 661/2009⁽¹⁾** 1
- ★ **Rozporządzenie Komisji (UE) 2016/1005 z dnia 22 czerwca 2016 r. zmieniające załącznik XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) w odniesieniu do włókien azbestu (chryzotylowego)⁽¹⁾** 4
- ★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1006 z dnia 22 czerwca 2016 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 255/2010 w zakresie przepisów ICAO, o których mowa w art. 3 ust. 1⁽¹⁾** 8
- ★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1007 z dnia 22 czerwca 2016 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie chlorku amonu jako dodatku paszowego dla przeżuwaczy innych niż jagnięta rzeźne, kotów i psów (posiadacz zezwolenia Latochema Co. Ltd)⁽¹⁾** 10
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1008 z dnia 22 czerwca 2016 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 13
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1009 z dnia 22 czerwca 2016 r. określające ilości, jakie należy dodać do ilości ustalonych dla podokresu od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 30 czerwca 2017 r. w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem (WE) nr 2535/2001 w sektorze mleka i przetworów mlecznych 15

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

DECYZJE

- ★ **Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/1010 z dnia 21 czerwca 2016 r. w sprawie adekwatności właściwych organów niektórych państw trzecich i terytoriów trzecich zgodnie z dyrektywą 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (notyfikowana jako dokument nr C(2016) 3727) ⁽¹⁾** 17
-

Sprostowania

- ★ **Sprostowanie do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/1998 z dnia 5 listopada 2015 r. ustanawiającego szczegółowe środki w celu wprowadzenia w życie wspólnych podstawowych norm ochrony lotnictwa cywilnego (Dz.U. L 299 z 14.11.2015)** 23
- ★ **Sprostowanie do Szóstej Dyrektywy Rady 82/891/EWG z dnia 17 grudnia 1982 r. wydanej na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu dotyczącej podziału spółek akcyjnych (Dz.U. L 378 z 31.12.1982) (Polskie wydanie specjalne, rozdział 17, tom 1, s. 50)** 24

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2016/1004

z dnia 22 czerwca 2016 r.

zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 661/2009

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. ustanawiającą ramy dla homologacji pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, części i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów (dyrektywę ramową) ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 39 ust. 2,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 661/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie wymagań technicznych w zakresie homologacji typu pojazdów silnikowych dotyczących ich bezpieczeństwa ogólnego, ich przyczep oraz przeznaczonych dla nich układów, części i oddzielnych zespołów technicznych ⁽²⁾, w szczególności jego art. 14 ust. 1 lit. a) i f),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik IV do rozporządzenia (WE) nr 661/2009 zawiera wykaz regulaminów EKG ONZ załączonych do zrewidowanego porozumienia z 1958 r. ⁽³⁾, których stosowanie jest obowiązkowe. Wykaz ten należy uzupełnić z uwzględnieniem obowiązujących na szczeblu UE nowych wymogów zawartych w odpowiednich regulaminach EKG ONZ.
- (2) Zgodnie z art. 13 ust. 14 rozporządzenia (WE) nr 661/2009, dodatek do jego załącznika IV zawiera wykaz uchylonych dyrektyw, na mocy których udzielone przed dniem 1 listopada 2012 r. homologacje typu powinny zachować ważność do czasu wejścia w życie nowych wymogów. Jako że nowe wymogi wchodzą w życie na poziomie UE wraz z aktualizacją załącznika IV, należy również aktualizować dodatek do załącznika IV do rozporządzenia.
- (3) Z uwagi na fakt, iż nowe wymogi regulaminów ONZ nr 107 i 118 nakładają na producentów obowiązek dostosowania pojazdów, należy przewidzieć dostateczny czas na wdrożenie tych wymogów.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Technicznego ds. Pojazdów Silnikowych,

⁽¹⁾ Dz.U. L 263 z 9.10.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 200 z 31.7.2009, s. 1.

⁽³⁾ Decyzja Rady 97/836/WE z dnia 27 listopada 1997 r. w związku z przystąpieniem Wspólnoty Europejskiej do Porozumienia Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych dotyczącego przyjęcia jednolitych wymagań technicznych dla pojazdów kołowych, wyposażenia i części, które mogą być stosowane w tych pojazdach, oraz wzajemnego uznawania homologacji udzielonych na podstawie tych wymagań („zrewidowane porozumienie z 1958 r.”) (Dz.U. L 346 z 17.12.1997, s. 78).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 661/2009 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2016 r. organy krajowe, z powodów dotyczących pośredniego widzenia, uznają świadectwa zgodności nowych pojazdów kategorii N₂ i N₃ udzielone zgodnie z dyrektywą 2003/97/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ za nieważne do celów art. 26 dyrektywy 2007/46/WE i zabraniają rejestracji, sprzedaży oraz dopuszczania do ruchu takich pojazdów.

Artykuł 3

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2016 r. organy krajowe, z powodów dotyczących ich ogólnych cech konstrukcyjnych, uznają świadectwa zgodności nowych pojazdów kategorii M₂ i M₃ za nieważne do celów art. 26 dyrektywy 2007/46/WE i zabraniają rejestracji, sprzedaży oraz dopuszczania do ruchu takich pojazdów, o ile nie spełniają one wymogów regulaminu EKG ONZ nr 107, zmienionego seria poprawek 05.

Artykuł 4

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2016 r. organy krajowe, z powodów dotyczących palności materiałów używanych w konstrukcji pojazdów oraz ich odporności na działanie paliw lub smarów, uznają świadectwa zgodności nowych pojazdów kategorii M₃ klasy II i III za nieważne do celów art. 26 dyrektywy 2007/46/WE i zabraniają rejestracji, sprzedaży oraz dopuszczania do ruchu takich pojazdów, o ile nie spełniają one wymogów regulaminu EKG ONZ nr 118, zmienionego seria poprawek 01.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2016 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 czerwca 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/97/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 listopada 2003 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do homologacji typu urządzeń służących do pośredniego widzenia oraz pojazdów wyposażonych w te urządzenia, zmieniająca dyrektywę 70/156/EWG i uchylająca dyrektywę 71/127/EWG (Dz.U. L 25 z 29.1.2004, s. 1).

ZAŁĄCZNIK

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 661/2009

W załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 661/2009 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) wiersze tabeli dotyczące regulaminów EKG ONZ nr 13, 13-H, 14, 16, 58, 95, 100, 107, 110, 118 i 121 otrzymują brzmienie:

„13	Pojazdy i przyczepy w zakresie hamowania	Suplement 13 do serii poprawek 11	Dz.U. L 42 z 18.2.2016, s. 1	M ₂ , M ₃ , N, O ^(b)
13-H	Samochody osobowe w zakresie hamowania	Suplement 16 do pierwotnej wersji regulaminu	Dz.U. L 335 z 22.12.2015, s. 1	M ₁ , N ₁ ^(c)
14	Kotwiczenia pasów bezpieczeństwa, systemy kotwiczenia ISO-FIX i kotwiczenia górnego paska mocującego ISOFIX	Suplement 5 do serii poprawek 07	Dz.U. L 218 z 19.8.2015, s. 27	M, N
16	Pasy bezpieczeństwa, urządzenia przytrzymujące, urządzenia przytrzymujące dla dzieci oraz urządzenia przytrzymujące dla dzieci ISOFIX	Suplement 5 do serii poprawek 06	Dz.U. L 304 z 20.11.2015, s. 1	M, N ^(d)
58	Urządzenia zabezpieczające przed wjechaniem pod tył pojazdu (RUPD) i ich montaż; zabezpieczenie przed wjechaniem pod tył pojazdu (RUP)	Suplement 3 do serii poprawek 02	Dz.U. L 89 z 27.3.2013, s. 34	M, N, O
95	Ochrona osób przebywających w pojeździe w przypadku zderzenia bocznego	Suplement 4 do serii poprawek 03	Dz.U. L 183 z 10.7.2015, s. 91	M ₁ , N ₁
100	Bezpieczeństwo elektryczne	Suplement 1 do serii poprawek 02	Dz.U. L 87 z 31.3.2015, s. 1	M, N
107	Pojazdy kategorii M ₂ i M ₃	Suplement 1 do serii poprawek 06	Dz.U. L 153 z 18.6.2015, s. 1	M ₂ , M ₃
110	Określone części wykorzystujące sprężony gaz ziemny	Suplement 2 do serii poprawek 01	Dz.U. L 166 z 30.6.2015, s. 1	M, N
118	Ognioodporność materiałów używanych w konstrukcji autobusów	Suplement 1 do serii poprawek 02	Dz.U. L 102 z 21.4.2015, s. 67	M ₃
121	Rozmieszczenie i oznaczenie ręcznych urządzeń sterujących, kontrolek i wskaźników	Seria poprawek 01	Dz.U. L 5 z 8.1.2016, s. 9	M, N ^o

- 2) w dodatku do załącznika wprowadza się następujące zmiany:

- a) wiersz dotyczący regulaminu nr 46 otrzymuje brzmienie:

„46	Urządzenia widzenia pośredniego i ich instalacja	Dyrektywa 2003/97/WE	Dz.U. L 25 z 29.1.2004, s. 1	M, N ₁ , część ^o
------------	--	----------------------	------------------------------	--

- b) skreśla się wiersz dotyczący regulaminu nr 118.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2016/1005**z dnia 22 czerwca 2016 r.****zmieniające załącznik XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) w odniesieniu do włókien azbestu (chryzotylowego)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE⁽¹⁾, w szczególności jego art. 68 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W pozycji 6 w załączniku XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 zabrania się produkcji, wprowadzania do obrotu oraz stosowania włókien azbestu oraz wyrobów i mieszanin je zawierających w wyniku świadomego dodania.
- (2) Państwa członkowskie mogą dopuścić do wprowadzania do obrotu i stosowania diafragmy zawierające włókna azbestu chryzotylowego do istniejących instalacji elektrolitycznych. Obejmuje to możliwość dopuszczenia do wprowadzania do obrotu włókien azbestu chryzotylowego do stosowania przy produkcji lub konserwacji takich diafragm i stosowania włókien azbestu chryzotylowego do tych celów.
- (3) Spośród pięciu instalacji elektrolitycznych, w przypadku których państwa członkowskie zgłosiły⁽²⁾ w 2011 r. przyznanie takich wyłączeń, działają nadal jedynie dwie – w Szwecji i w Niemczech.
- (4) W dniu 18 stycznia 2013 r., zgodnie z obowiązkiem określonym w pozycji 6 pkt 1, Komisja Europejska zwróciła się do Europejskiej Agencji Chemikaliów („Agencja”) o przygotowanie dokumentacji zgodnej z załącznikiem XV, zgodnie z art. 69 ust. 1 rozporządzenia REACH, w celu zakazania wprowadzania do obrotu i stosowania diafragm zawierających azbest chryzotylowy. W dniu 17 stycznia 2014 r. Agencja sfinalizowała dokumentację zgodną z załącznikiem XV, w której proponuje się zmianę obowiązującego ograniczenia poprzez ograniczenie okresu obowiązywania wyłączeń przyznanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do wprowadzania do obrotu i stosowania diafragm zawierających azbest chryzotylowy i włókna azbestu chryzotylowego stosowane wyłącznie do ich konserwacji do dnia 31 grudnia 2025 r. oraz umożliwienie państwom członkowskim wprowadzenia wymagań sprawozdawczych, które pozwolą na lepsze monitorowanie i egzekwowanie.
- (5) Dokumentacja została następnie poddana konsultacjom społecznym i przekazana do rozpatrzenia przez Komitet ds. Oceny Ryzyka (zwany dalej „RAC”) oraz Komitet ds. Analiz Społeczno-Ekonomicznych (zwany dalej „SEAC”).
- (6) W dniu 26 listopada 2014 r. RAC przyjął opinię, w której stwierdził, że w jednym zakładzie nie występuje narażenie pracowników na działanie azbestu chryzotylowego, a w drugim narażenie jest zmniejszone dzięki środkom zarządzania ryzykiem, które są skuteczne w zakresie kontroli ewentualnego ryzyka wynikającego ze stosowania azbestu chryzotylowego, do poziomu ryzyka budzącego niewielkie obawy. W dalszej części opinii stwierdzono, że azbest chryzotylowy nie jest uwalniany do środowiska, a tym samym korzyści z natychmiastowego zamknięcia obu zakładów pod względem ochrony zdrowia i środowiska byłyby nieznaczne. Ponadto w jednym z zakładów z konkretnych przyczyn związanych z procesem i technologią nie była dostępna żadna odpowiednia alternatywa.

⁽¹⁾ Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Wyłączenia udzielane przez kraje UE i państwa EOG-EFTA w odniesieniu do azbestu zawartego w wyrobach na podstawie pozycji 6 w załączniku XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 (REACH).
<http://ec.europa.eu/DocsRoom/documents/13170>

- (7) Aby wspierać stopniowe odchodzenie od stosowania azbestu chryzotylowego w UE oraz zwiększyć jasność i przejrzystość obowiązującego wyłączenia, RAC zgodził się na proponowaną zmianę przedstawioną w dokumentacji zgodnej z załącznikiem XV. W opinii zawarto wniosek, że niezbędne jest działanie w skali całej Unii.
- (8) W dniu 9 marca 2015 r. SEAC przyjął opinię, w której zauważył, że w jednym zakładzie istniejące komórki zawierające azbest zostaną zlikwidowane do 2025 r., a w drugim operator stwierdził, że obecne testy na poziomie produkcji z wykorzystaniem diafragm pozbawionych azbestu chryzotylowego w obecnej instalacji doprowadzi do pełnego zastąpienia diafragm zawierających azbest chryzotylowy najpóźniej do 2025 r. SEAC stwierdził także, że natychmiastowe zamknięcie tego zakładu spowodowałoby koszty w postaci utraty wartości dodanej i miejsc pracy, oraz przyjął do wiadomości zobowiązanie operatora tego drugiego zakładu do zaprzestania przywozu azbestu chryzotylowego przed końcem 2017 r. Biorąc pod uwagę ogólny cel, jakim jest stopniowe wycofywanie stosowania azbestu chryzotylowego w UE, oraz w celu zwiększenia jasności i przejrzystości obowiązującego wyłączenia SEAC stwierdził, że okres obowiązywania wyłączeń przyznanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do wprowadzania do obrotu diafragm i włókien powinien zostać ograniczony do końca 2017 r., i podsumował, że proponowana zmiana istniejącego ograniczenia, w wersji zmodyfikowanej przez SEAC, jest najwłaściwszym ogólnounijnym środkiem.
- (9) Decyzja wykonawcza Komisji 2013/732/UE ⁽¹⁾ ustanawiająca konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE ⁽²⁾ w sprawie emisji przemysłowych stanowi, że stosowania przepon (diafragm) azbestowych nie uznaje się za BAT, a tym samym warunki pozwolenia dla instalacji chloro-alkalicznych użytkowanych w Unii muszą zostać zaktualizowane przed dniem 12 grudnia 2017 r., tak aby, począwszy od tej daty, w instalacjach tych nie stosowano już przepon azbestowych. Inaczej jednak niż w przypadku ogniów rtęciowych, których w żadnym przypadku nie można uznać za BAT, państwa członkowskie mogą określić, że w szczególnych i wyjątkowych okolicznościach przepony zawierające azbest mogą być stosowane w konkretnej instalacji przez wyraźnie określony dłuższy okres na warunkach zgodnych z celami środowiskowymi dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych, pod warunkiem że warunki i okres takiego stosowania zostały określone w sposób prawnie wiążący.
- (10) Od czasu przyjęcia opinii SEAC operator zakładu, w którym przewiduje się całkowite zastąpienie do 2025 r., zawarł wiążącą umowę z organami danego państwa członkowskiego w celu zagwarantowania stopniowego zastępowania diafragm zawierających azbest chryzotylowy przez alternatywne materiały niezawierające azbestu od 2014 r. do osiągnięcia pełnego takiego zastąpienia najpóźniej do dnia 30 czerwca 2025 r. Dlatego okres wyłączenia przyznanego przez państwa członkowskie w celu umożliwienia stosowania diafragm zawierających azbest chryzotylowy i włókna azbestu chryzotylowego stosowane wyłącznie do ich konserwacji powinien być ograniczony najpóźniej do dnia 30 czerwca 2025 r.
- (11) Ponadto, chociaż na mocy wiążącej umowy operator zobowiązał się zaprzestać przywozu włókien azbestu chryzotylowego oraz diafragm zawierających azbest chryzotylowy do końca 2017 r., potwierdził następnie, że przywóz został już zakończony, gdyż posiada już wystarczającą ilość włókien azbestu chryzotylowego, by móc przejść na materiały alternatywne. W związku z tym należy zlikwidować możliwość zezwalania przez państwa członkowskie na wprowadzanie do obrotu diafragm zawierających azbest chryzotylowy i włókna azbestu chryzotylowego wyłącznie do ich konserwacji.
- (12) Należy przekazać Komisji sprawozdanie wskazujące ilość azbestu chryzotylowego stosowanego w diafragmach w instalacjach korzystających z wyłączenia. Unijne prawodawstwo w dziedzinie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników stanowi już, że pracodawcy muszą ograniczyć narażenie pracowników na działanie włókien azbestu chryzotylowego do minimum, a w każdym przypadku poniżej ustalonej wartości dopuszczalnej. Państwa członkowskie mogą ustanowić bardziej rygorystyczne wartości dopuszczalne dla takich włókien w powietrzu i mogą wymagać ich regularnych pomiarów lub monitorowania. Wyniki takiego pomiaru/monitorowania powinny być ujęte w sprawozdaniu.
- (13) Zasięgnięto opinii forum wymiany informacji o egzekwowaniu przepisów i uwzględniono jego zalecenia.
- (14) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1907/2006.
- (15) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ustanowionego na mocy art. 133 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006,

⁽¹⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2013/732/UE z dnia 9 grudnia 2013 r. ustanawiająca konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE w sprawie emisji przemysłowych, w odniesieniu do produkcji chloro-alkalicznej (Dz.U. L 332 z 11.12.2013, s. 34).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz.U. L 334 z 17.12.2010, s. 17).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 czerwca 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załączniku XVII pozycja 6 akapit 1 kolumna 2 otrzymuje brzmienie:

	<p>„1. Zabrania się produkcji, wprowadzania do obrotu oraz stosowania wymienionych włókien oraz wyrobów i mieszanin je zawierających w wyniku świadomego dodania.</p> <p>Jeżeli jednak stosowanie diafragm zawierających azbest chryzotyłowy do instalacji elektrolitycznych w dniu 13 lipca 2016 r. zostało objęte wyłączeniem przez państwo członkowskie zgodnie z wersją tego ustępu obowiązującą do tego dnia, pierwszego akapitu nie stosuje się do dnia 1 lipca 2025 r. do stosowania w instalacjach takich diafragm lub azbestu chryzotyłowego stosowanych wyłącznie do konserwacji takich diafragm, pod warunkiem że takie stosowanie odbywa się zgodnie z warunkami pozwolenia określonymi zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE (*).</p> <p>Każdy dalszy użytkownik korzystający z takiego wyłączenia przesyła do dnia 31 stycznia każdego roku kalendarzowego do państwa członkowskiego, w którym znajduje się dana instalacja elektrolityczna, sprawozdanie wskazujące ilość azbestu chryzolitowego stosowaną w diafragmach na podstawie tego wyłączenia. Państwo członkowskie przekazuje kopię Komisji Europejskiej.</p> <p>Jeżeli, w celu ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników, państwo członkowskie wymaga monitorowania azbestu chryzotyłowego w powietrzu przez dalszych użytkowników, jego wyniki są uwzględnione w przedmiotowym sprawozdaniu.</p> <p>(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz.U. L 334 z 17.12.2010, s. 17).”</p>
--	--

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/1006**z dnia 22 czerwca 2016 r.****zmieniające rozporządzenie (UE) nr 255/2010 w zakresie przepisów ICAO, o których mowa w art. 3 ust. 1****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 551/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. w sprawie organizacji i użytkowania przestrzeni powietrznej w jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej (rozporządzenie w sprawie przestrzeni powietrznej) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 3 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) nr 255/2010 ⁽²⁾ wymaga się, aby planowanie, koordynacja i realizacja środków zarządzania przepływem ruchu lotniczego (ATFM) przez strony lub agentów działających w ich imieniu, uczestniczących w procesach ATFM, o których mowa w art. 1 ust. 3, były zgodne z przepisami ICAO wymienionymi w załączniku. Załącznik ten odnosi się do definicji i różnych przepisów określonych w załączniku 11 do konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym (konwencji chicagowskiej), a konkretnie do jej wydania trzynastego z lipca 2001 r., w którym uwzględniono poprawkę nr 47. Od czasu przyjęcia rozporządzenia (UE) nr 255/2010 ICAO wprowadziła zmiany do szeregu definicji i przepisów załącznika 11 do konwencji chicagowskiej, przy czym ostatnią z nich była poprawka nr 49.
- (2) Załącznik do rozporządzenia (UE) nr 255/2010 zawiera również odesłanie do przepisów ustanowionych w regionalnych procedurach uzupełniających ICAO (dokument nr 7030), a konkretnie ich wydaniu piątym z 2007 r. Jednakże wydanie piąte dokumentu nr 7030 pochodzi w rzeczywistości z 2008 r., więc odniesienie do daty wydania w 2007 r. należy poprawić.
- (3) Odniesienia w rozporządzeniu (UE) nr 255/2010 do załącznika 11 do konwencji chicagowskiej i do dokumentu nr 7030 ICAO należy zatem poprawić i zaktualizować, aby umożliwić państwom członkowskim wypełnienie międzynarodowych zobowiązań prawnych oraz zapewnić spójność z międzynarodowymi ramami prawnymi ICAO.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 255/2010.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Jednolitej Przestrzeni Powietrznej ustanowionego na mocy art. 5 rozporządzenia (WE) nr 549/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik do rozporządzenia (UE) nr 255/2010 otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK

Wykaz przepisów ICAO do celów zarządzania przepływem ruchu lotniczego

1. Rozdział 3 pkt 3.7.5 (Zarządzanie przepływem ruchu lotniczego) załącznika 11 do konwencji chicagowskiej – Służby ruchu lotniczego (wydanie trzynaste z lipca 2001 r. zawierające zmianę nr 49).

⁽¹⁾ Dz.U. L 96 z 31.3.2004, s. 20.⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 255/2010 z dnia 25 marca 2010 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania przepływem ruchu lotniczego (Dz.U. L 80 z 26.3.2010, s. 10).⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 549/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. ustanawiające ramy tworzenia Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej (rozporządzenie ramowe) (Dz.U. L 96 z 31.3.2004, s. 1).

2. Rozdział 3 (Pojemność systemu ATS i zarządzanie przepływem ruchu lotniczego) dokumentu ICAO nr 4444 – Procedury służb żeglugi powietrznej – Zarządzanie ruchem lotniczym (PANS-ATM) (wydanie piętnaste z 2007 r.).
3. Rozdział 8 pkt 8.3 (zwolnienia z przydziałów czasu na start lub lądowanie wynikających z ATFM) dokumentu ICAO nr 7030 – Europejskie (EUR) regionalne procedury uzupełniające (wydanie piąte z 2008 r.).
4. Rozdział 8 pkt 8.4.1 lit. c) (przestrzeganie środków ATFM przez operatorów statków powietrznych) dokumentu ICAO nr 7030 – Europejskie (EUR) regionalne procedury uzupełniające (wydanie piąte z 2008 r.).
5. Rozdział 2 pkt 2.3.2 (zmiany w EOBT) dokumentu ICAO nr 7030 – Europejskie (EUR) regionalne procedury uzupełniające (wydanie piąte z 2008 r.).”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 czerwca 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/1007**z dnia 22 czerwca 2016 r.****dotyczące zezwolenia na stosowanie chlorku amonu jako dodatku paszowego dla przeżuwaczy
innych niż jagnięta rzeźne, kotów i psów (posiadacz zezwolenia Latochema Co. Ltd)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 przewidziano udzielanie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określono sposób uzasadniania i procedury przyznawania takich zezwoleń.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 złożony został wniosek o zezwolenie na stosowanie chlorku amonu. Do wniosku dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (3) Wniosek dotyczy zezwolenia na stosowanie chlorku amonu jako dodatku paszowego dla przeżuwaczy, kotów i psów, celem sklasyfikowania go w kategorii „dodatki zootechniczne”.
- (4) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 832/2012 ⁽²⁾ dodatek został już dopuszczony do stosowania u jagniąt rzeźnych.
- (5) W opinii z dnia 4 grudnia 2015 r. ⁽³⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) uznał, że w proponowanych warunkach stosowania preparat chlorku amonu nie ma negatywnego wpływu na zdrowie zwierząt i ludzi ani na środowisko, a jego stosowanie może obniżać odczyn pH moczu. Zdaniem Urzędu nie ma potrzeby wprowadzania szczegółowych wymogów dotyczących monitorowania po wprowadzeniu do obrotu. Urząd zweryfikował również sprawozdanie dotyczące metody analizy dodatku paszowego w paszy, przedłożone przez laboratorium referencyjne ustanowione na mocy rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (6) Ocena chlorku amonu dowodzi, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie preparatu, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Chlorek amonu wyszczególniony w załączniku, należący do kategorii „dodatki zootechniczne” i do grupy funkcjonalnej „inne dodatki zootechniczne”, zostaje dopuszczony jako dodatek stosowany w żywieniu zwierząt zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 832/2012 z dnia 17 września 2012 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie preparatu chlorku amonu jako dodatku paszowego dla jagniąt rzeźnych (posiadacz zezwolenia Latochema Co Ltd) (Dz.U. L 251 z 18.9.2012, s. 27).

⁽³⁾ Dziennik EFSA 2016; 14(1):4352.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 czerwca 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Inne przepisy	Data ważności zezwolenia
						mg dodatku/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			
Kategoria „dodatki zootechniczne”. Grupa funkcjonalna: inne dodatki zootechniczne (obniżanie pH moczu)									
4d7	Latochemia Co. Ltd	Chlorek amonu	<p><i>Skład dodatku</i></p> <p>Chlorek amonu ≥ 99,5 %</p> <p>Postać stała</p> <p><i>Charakterystyka substancji czynnej</i></p> <p>Chlorek amonu ≥ 99,5 %</p> <p>NH₄Cl nr CAS: 12125-02-9</p> <p>Chlorek sodu ≤ 0,5 %</p> <p>Wytwarzany w procesie syntezy chemicznej</p> <p><i>Metoda analizy</i> ⁽¹⁾</p> <p>Oznaczanie ilościowe chlorku amonu w dodatku paszowym: miareczkowanie wodorotlenkiem sodu (monografia Farmakopei Europejskiej 0007) lub miareczkowanie azotanem srebra (monografia JECFA „chlorek amonu”)</p>	Przeżuwacze inne niż jagnięta rzeźne	—		<p>10 000 w przypadku okresu karmienia nieprzekraczającego trzech miesięcy</p> <p>5 000 w przypadku okresu karmienia przekraczającego trzy miesiące</p> <p>5 000</p>	<ol style="list-style-type: none"> Dodatek jest włączany do pasz w postaci premiksu. Podmioty działające na rynku pasz ustanawiają procedury postępowania i odpowiednie środki organizacyjne dla użytkowników dodatku i premiksów, tak aby ograniczyć ewentualne zagrożenia związane z wdychaniem, kontaktem ze skórą lub z oczami. Jeżeli zagrożeń nie można ograniczyć do dopuszczalnego poziomu za pomocą tych procedur i środków, dodatek i premiksy należy stosować przy użyciu odpowiednich środków ochrony indywidualnej. Mieszanka chlorku amonu z różnych źródeł nie może przekraczać dozwolonego maksymalnego poziomu w mieszankach paszowych pełnoporcjowych dla przeżuwaczy, kotów i psów. 	13 lipca 2026 r.

⁽¹⁾ Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem laboratorium referencyjnego: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/1008**z dnia 22 czerwca 2016 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 czerwca 2016 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie	
0702 00 00	MA	128,2	
	ZZ	128,2	
0709 93 10	TR	123,3	
	ZZ	123,3	
0805 50 10	AR	141,0	
	BR	92,5	
	CL	136,1	
	MA	100,9	
	TR	151,6	
	UY	147,6	
	ZA	185,3	
	ZZ	136,4	
	0808 10 80	AR	116,7
		BR	99,0
CL		136,7	
CN		66,5	
NZ		151,0	
SA		114,4	
US		160,2	
ZA		114,2	
ZZ		119,8	
0809 10 00		TR	251,5
	ZA	254,4	
	ZZ	253,0	
0809 29 00	TR	382,1	
	ZZ	382,1	
0809 30 10, 0809 30 90	TR	170,7	
	ZZ	170,7	
0809 40 05	TR	180,1	
	ZZ	180,1	

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/1009**z dnia 22 czerwca 2016 r.****określające ilości, jakie należy dodać do ilości ustalonych dla podokresu od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 30 czerwca 2017 r. w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem (WE) nr 2535/2001 w sektorze mleka i przetworów mlecznych**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 188 ust. 2 i 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2535/2001 ⁽²⁾ otwarto roczne kontyngenty taryfowe na przywóz produktów sektora mleka i przetworów mlecznych.
- (2) Ilości objęte wnioskami o pozwolenia na przywóz, złożonymi w okresie od dnia 1 czerwca 2016 r. do dnia 10 czerwca 2016 r. w odniesieniu do podokresu od dnia 1 lipca 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r., są w przypadku niektórych kontyngentów mniejsze niż ilości dostępne. Należy zatem określić ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków, i dodać je do ilości ustalonych dla następnego podokresu obowiązywania kontyngentu.
- (3) W celu zapewnienia skuteczności przedmiotowego środka niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków o pozwolenie na przywóz na podstawie rozporządzenia (WE) nr 2535/2001 i które należy dodać do podokresu od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 30 czerwca 2017 r., określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 czerwca 2016 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2535/2001 z dnia 14 grudnia 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 odnośnie do ustaleń dotyczących przywozu mleka i przetworów mlecznych i otwarcia kontyngentów taryfowych (Dz.U. L 341 z 22.12.2001, s. 29).

ZAŁĄCZNIK

I.A

Nr porządkowy	Ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków i które należy dodać do ilości dostępnych dla podokresu od dnia 1.1.2017 r. do dnia 30.6.2017 r. (w kg)
09.4590	34 268 500
09.4599	5 680 000
09.4591	2 680 000
09.4592	9 219 000
09.4593	2 673 236
09.4594	10 003 500
09.4595	6 412 500
09.4596	9 596 200

I.F

Produkty pochodzące ze Szwajcarii

Nr porządkowy	Ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków i które należy dodać do ilości dostępnych dla podokresu od dnia 1.1.2017 r. do dnia 30.6.2017 r. (w kg)
09.4155	828 000

I.I

Produkty pochodzące z Islandii

Nr porządkowy	Ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków i które należy dodać do ilości dostępnych dla podokresu od dnia 1.1.2017 r. do dnia 30.6.2017 r. (w kg)
09.4205	25 000
09.4206	0

I.K

Produkty pochodzące z Nowej Zelandii

Nr porządkowy	Ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków i które należy dodać do ilości dostępnych dla podokresu od dnia 1.10.2016 r. do dnia 31.12.2016 r. (w kg)
09.4514	7 000 000
09.4515	4 000 000
09.4182	33 612 000
09.4195	40 877 000

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2016/1010

z dnia 21 czerwca 2016 r.

**w sprawie adekwatności właściwych organów niektórych państw trzecich i terytoriów trzecich
zgodnie z dyrektywą 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady**

(notyfikowana jako dokument nr C(2016) 3727)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie ustawowych badań rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych, zmieniającą dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG oraz uchylającą dyrektywę Rady 84/253/EWG (¹), w szczególności jej art. 47 ust. 3 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy art. 47 ust. 1 dyrektywy 2006/43/WE właściwe organy państw członkowskich mogą zezwolić na przekazanie właściwym organom państwa trzeciego dokumentacji roboczej z badania lub innych dokumentów będących w posiadaniu biegłych rewidentów lub firm audytorskich zatwierdzonych przez nie, a także sprawozdań z inspekcji lub dochodzeń związanych z danymi badaniami ustawowymi jedynie pod warunkiem spełnienia przez te organy wymogów uznanych za adekwatne przez Komisję i istnienia opartych o zasadę wzajemności ustaleń roboczych pomiędzy właściwymi organami państwa trzeciego a właściwymi organami danych państw członkowskich. Należy zatem stwierdzić, czy właściwe organy określonych państw trzecich spełniają wymogi, które są uznawane za adekwatne do celów przekazywania im dokumentacji roboczej z badania lub innych dokumentów będących w posiadaniu biegłych rewidentów lub firm audytorskich oraz sprawozdań z inspekcji lub dochodzeń.
- (2) Decyzja o adekwatności zgodnie z art. 47 ust. 3 dyrektywy 2006/43/WE nie odnosi się do innych szczególnych wymogów w zakresie przekazywania dokumentacji roboczej z badania lub innych dokumentów będących w posiadaniu biegłych rewidentów lub firm audytorskich, a także sprawozdań z inspekcji lub dochodzeń, takich jak umowa w sprawie wzajemnych ustaleń roboczych pomiędzy właściwymi organami określonymi w art. 47 ust. 1 lit. d) tej dyrektywy czy wymogi dotyczące przekazywania danych osobowych określone w art. 47 ust. 1 lit. e) tej dyrektywy.
- (3) Do celów niniejszej decyzji właściwe organy niektórych terytoriów, które są określone ustawowo i są odpowiedzialne za regulację i/lub sprawowanie nadzoru nad biegłymi rewidentami i firmami audytorskimi bądź nad ich szczególnymi aspektami na tych terytoriach powinny być traktowane jako właściwe organy państw trzecich.
- (4) Przekazanie dokumentacji roboczej z badania lub innych dokumentów będących w posiadaniu biegłych rewidentów lub firm audytorskich właściwym organom państwa trzeciego lub terytorium trzeciego jest istotną kwestią dotyczącą interesu publicznego związanego z pełnieniem niezależnego nadzoru publicznego. W związku z tym właściwe organy państw członkowskich powinny, w ramach ustaleń roboczych, o których mowa w art. 47 ust. 2 dyrektywy 2006/43/WE, zapewnić, aby właściwy organ danego państwa trzeciego lub terytorium trzeciego wykorzystywał wszelkie dokumenty przekazane mu zgodnie z art. 47 ust. 1 tej dyrektywy wyłącznie do wykonywania swoich funkcji w zakresie nadzoru publicznego, zewnętrznego zapewnienia jakości oraz dochodzeń dotyczących biegłych rewidentów i firm audytorskich.
- (5) Przekazanie dokumentacji roboczej z badania lub innych dokumentów będących w posiadaniu biegłych rewidentów lub firm audytorskich właściwym organom państwa trzeciego lub terytorium trzeciego obejmuje udzielenie dostępu do tych dokumentów lub przekazanie takich dokumentów takiemu organowi przez biegłego rewidenta lub firmę audytorską będącą w posiadaniu dokumentów za uprzednią zgodą właściwego organu danego państwa członkowskiego lub przez ten organ.

⁽¹⁾ Dz.U. L 157 z 9.6.2006, s. 87.

- (6) W przypadku przeprowadzania inspekcji lub dochodzeń biegłym rewidentom i firmom audytorskim nie wolno udostępniać ani przekazywać ich dokumentacji roboczej z badania lub innych dokumentów właściwym organom państw trzecich lub terytoriów trzecich na warunkach innych niż te określone w art. 47 dyrektywy 2006/43/WE oraz w niniejszej decyzji.
- (7) Nie naruszając art. 47 ust. 4 dyrektywy 2006/43/WE, państwa członkowskie powinny zapewnić, aby do celów nadzoru publicznego, zapewnienia jakości oraz przeprowadzania dochodzeń biegłych rewidentów i firm audytorskich kontakty między zatwierdzonymi przez nie biegłymi rewidentami lub firmami audytorskimi a właściwym organem danego państwa trzeciego lub terytorium trzeciego odbywały się za pośrednictwem właściwych organów danego państwa członkowskiego.
- (8) Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby ustalenia robocze wymagane na mocy dyrektywy 2006/43/WE dotyczące przekazywania dokumentacji roboczej z badania lub innych dokumentów będących w posiadaniu biegłych rewidentów lub firm audytorskich, a także sprawozdań z inspekcji lub dochodzeń między ich właściwymi organami a właściwymi organami państwa trzeciego lub terytorium trzeciego, które podlegają niniejszej decyzji, były uzgadniane na zasadzie wzajemności i obejmowały ochronę wszelkich tajemnic zawodowych oraz wrażliwych informacji handlowych znajdujących się w takich dokumentach odnoszących się do badanych jednostek, w tym ich własności przemysłowej i intelektualnej, lub do biegłych rewidentów i firm audytorskich, które badały te podmioty.
- (9) Jeżeli przekazanie dokumentacji roboczej z badania lub innych dokumentów będących w posiadaniu biegłych rewidentów lub firm audytorskich, a także sprawozdań z inspekcji lub dochodzeń właściwym organom państwa trzeciego lub terytorium trzeciego wiąże się z ujawnieniem danych osobowych, takie ujawnienie jest zgodne z prawem jedynie wtedy, gdy spełnia również wymogi dotyczące międzynarodowego przekazywania danych określone w dyrektywie 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (¹). Zgodnie z art. 47 ust. 1 lit. e) dyrektywy 2006/43/WE wymaga się zatem od państw członkowskich zapewnienia, aby przekazywanie danych osobowych między ich właściwymi organami a właściwym organem danego państwa trzeciego lub terytorium trzeciego było zgodne z rozdziałem IV dyrektywy 95/46/WE. Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby istniały odpowiednie zabezpieczenia w zakresie ochrony przekazywanych danych osobowych, w razie konieczności za pomocą wiążących umów, oraz zapewnić, aby właściwy organ państwa trzeciego lub terytorium trzeciego nie ujawniał dalej danych osobowych zawartych w przekazanych dokumentach bez uprzedniej zgody właściwych organów danych państw członkowskich.
- (10) Ocenę adekwatności wymogów, którym podlega właściwy organ państwa trzeciego lub terytorium trzeciego przeprowadza się w świetle wymogów współpracy regulacyjnej określonych w art. 36 dyrektywy 2006/43/WE lub zasadniczo równoważnych rezultatów funkcjonalnych. W szczególności, ocena adekwatności powinna być przeprowadzona z uwzględnieniem kompetencji wykonywanych przez właściwy organ danego państwa trzeciego lub terytorium trzeciego, stosownych zabezpieczeń zapobiegających naruszaniu zasad poufności i tajemnicy zawodowej oraz warunków ustanowionych w przepisach ustawowych i wykonawczych danego państwa trzeciego lub terytorium trzeciego, na podstawie których te właściwe organy mogą współpracować z właściwymi organami państw członkowskich.
- (11) Osoby obecnie lub w przeszłości zatrudnione przez właściwe organy państw trzecich lub terytoriów trzecich, które otrzymują dokumentację roboczą z badania lub inne dokumenty zgodnie z art. 47 ust. 1 dyrektywy 2006/43/WE, powinny być zobowiązane do zachowania tajemnicy zawodowej.
- (12) Zatwierdzeni przez państwo członkowskie biegli rewidenty i firmy audytorskie badające przedsiębiorstwa, które wyemitowały papiery wartościowe w Brazylii, w Międzynarodowym Centrum Finansowym w Dubaju, w Guernsey, w Indonezji, na Wyspie Man, w Jersey, w Malezji, w Republice Południowej Afryki, w Korei Południowej, w Tajwanie lub w Tajlandii lub które wchodzi w skład grupy wydającej ustawowe skonsolidowane sprawozdanie finansowe w jednym z tych państw trzecich lub terytoriów trzecich, podlegają przepisom prawa krajowego danego państwa trzeciego lub terytorium trzeciego. Należy zatem zdecydować, czy właściwe organy tych państw trzecich i terytoriów trzecich spełniają wymogi, które można uważać za adekwatne z uwzględnieniem wymogów współpracy regulacyjnej określonych w art. 36 dyrektywy 2006/43/WE lub za zasadniczo równoważne pod względem funkcji.
- (13) Ocenę adekwatności do celów art. 47 dyrektywy 2006/43/WE przeprowadzono w odniesieniu do właściwych organów Brazylii, Międzynarodowego Centrum Finansowego w Dubaju, Guernsey, Indonezji, Wyspy Man, Jersey, Malezji, Republiki Południowej Afryki, Korei Południowej, Tajwanu i Tajlandii. Decyzje o adekwatności tych organów powinny opierać się na tych ocenach.
- (14) Komisja Papierów Wartościowych i Giełd Brazylii (Comissão de Valores Mobiliários, CVN) jest organem właściwym w zakresie nadzoru publicznego, zewnętrznego zapewniania jakości oraz dochodzeń dotyczących biegłych rewidentów i firm audytorskich. Wprowadza ona adekwatne zabezpieczenia zabraniające ujawniania

(¹) Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31).

- informacji poufnych przez jej obecnych lub byłych pracowników jakimkolwiek osobom trzecim lub organom trzecim oraz przewidujące sankcje za takie postępowanie. Na mocy przepisów ustawowych i wykonawczych Brazylii może ona przekazywać właściwym organom państw członkowskich dokumenty równoważne dokumentom, o których mowa w art. 47 ust. 1 dyrektywy 2006/43/WE. Na tej podstawie Komisja Papierów Wartościowych i Giełd Brazylii spełnia wymogi, które należy uznać za adekwatne do celów art. 47 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2006/43/WE.
- (15) Urząd Regulacji Rynków Finansowych Dubaju Międzynarodowego Centrum Finansowego w Dubaju jest organem właściwym w zakresie nadzoru publicznego, zewnętrznego zapewniania jakości oraz dochodzeń dotyczących biegłych rewidentów i firm audytorskich. Wprowadza on adekwatne zabezpieczenia zabraniające ujawniania informacji poufnych przez jego obecnych lub byłych pracowników jakimkolwiek osobom trzecim lub organom trzecim oraz przewidujące sankcje za takie postępowanie. Na mocy przepisów ustawowych i wykonawczych Dubaju i Międzynarodowego Centrum Finansowego w Dubaju Urząd Regulacji Rynków Finansowych Dubaju może przekazywać właściwym organom państw członkowskich dokumenty równoważne dokumentom, o których mowa w art. 47 ust. 1 dyrektywy 2006/43/WE. Na tej podstawie Urząd Regulacji Rynków Finansowych Dubaju Międzynarodowego Centrum Finansowego w Dubaju spełnia wymogi, które należy uznać za adekwatne do celów art. 47 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2006/43/WE.
- (16) Rejestr Spółek Guernsey jest organem właściwym w zakresie nadzoru publicznego, zewnętrznego zapewniania jakości oraz dochodzeń dotyczących biegłych rewidentów i firm audytorskich. Wprowadza on adekwatne zabezpieczenia zabraniające ujawniania informacji poufnych przez obecnych lub byłych pracowników jakimkolwiek osobom trzecim lub organom trzecim oraz przewidujące sankcje za takie postępowanie. Na mocy przepisów ustawowych i wykonawczych Guernsey może on przekazywać właściwym organom państw członkowskich dokumenty równoważne dokumentom, o których mowa w art. 47 ust. 1 dyrektywy 2006/43/WE. Na tej podstawie Rejestr Spółek Guernsey spełnia wymogi, które należy uznać za adekwatne do celów art. 47 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2006/43/WE.
- (17) Centrum Nadzoru Zawodów Finansowych Indonezji jest organem właściwym w zakresie nadzoru publicznego, zewnętrznego zapewniania jakości oraz dochodzeń dotyczących biegłych rewidentów i firm audytorskich. Centrum Nadzoru Zawodów Finansowych Indonezji wykonuje swoje obowiązki łącznie lub równoległe do Urzędu Regulacji Rynków Finansowych, ale jest krajowym organem regulacyjnym zawodu biegłego rewidenta w Indonezji. Dlatego Centrum Nadzoru Zawodów Finansowych Indonezji jest organem właściwym do celów art. 47 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2006/43/WE. Wprowadza ono adekwatne zabezpieczenia zabraniające ujawniania informacji poufnych przez jego obecnych lub byłych pracowników jakimkolwiek osobom trzecim lub organom trzecim oraz przewidujące sankcje za takie postępowanie. Wniosek, że Centrum Nadzoru Zawodów Finansowych Indonezji może przekazać właściwym organom państw członkowskich dokumenty równoważne dokumentom, o których mowa w art. 47 ust. 1 dyrektywy 2006/43/WE, może obecnie opierać się na wykładni przepisów ustawowych i wykonawczych Indonezji. Współpraca regulacyjna między Centrum Nadzoru Zawodów Finansowych Indonezji a właściwymi organami państw członkowskich powinna w związku z tym być przedmiotem ścisłego monitorowania i przeglądu dokonywanego przez Komisję. Na tej podstawie Centrum Nadzoru Zawodów Finansowych Indonezji spełnia wymogi, które należy uznać za adekwatne do celów art. 47 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2006/43/WE na czas określony.
- (18) Komisja Nadzoru Finansowego Wyspy Man jest organem właściwym w zakresie nadzoru publicznego, zewnętrznego zapewniania jakości oraz dochodzeń dotyczących biegłych rewidentów i firm audytorskich. Wprowadza ona adekwatne zabezpieczenia zabraniające ujawniania informacji poufnych przez jej obecnych lub byłych pracowników jakimkolwiek osobom trzecim lub organom trzecim oraz przewidujące sankcje za takie postępowanie. Na mocy przepisów ustawowych i wykonawczych Wyspy Man może ona przekazywać właściwym organom państw członkowskich dokumenty równoważne dokumentom, o których mowa w art. 47 ust. 1 dyrektywy 2006/43/WE. Na tej podstawie Komisja Nadzoru Finansowego Wyspy Man spełnia wymogi, które należy uznać za adekwatne do celów art. 47 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2006/43/WE.
- (19) Komisja Usług Finansowych Jersey jest organem właściwym w zakresie nadzoru publicznego, zewnętrznego zapewniania jakości oraz dochodzeń dotyczących biegłych rewidentów i firm audytorskich. Wprowadza ona adekwatne zabezpieczenia zabraniające ujawniania informacji poufnych przez jej obecnych lub byłych pracowników jakimkolwiek osobom trzecim lub organom trzecim oraz przewidujące sankcje za takie postępowanie. Na mocy przepisów ustawowych i wykonawczych Jersey może ona przekazywać właściwym organom państw członkowskich dokumenty równoważne dokumentom, o których mowa w art. 47 ust. 1 dyrektywy 2006/43/WE. Na tej podstawie Komisja Usług Finansowych Jersey spełnia wymogi, które należy uznać za adekwatne do celów art. 47 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2006/43/WE.
- (20) Rada Nadzoru Audytowego Malezji jest organem właściwym w zakresie nadzoru publicznego, zewnętrznego zapewniania jakości oraz dochodzeń dotyczących biegłych rewidentów i firm audytorskich, w tym w odniesieniu do kwestii współpracy z odpowiednimi zagranicznymi organami w zakresie wymiany i przekazywania informacji do celów nadzoru nad audytem, a niniejsza decyzja obejmuje jedynie te kompetencje. Rada Nadzoru Audytowego wykonuje swoje obowiązki w imieniu Komisji Papierów Wartościowych Malezji, ale działa niezależnie od niej.

Dlatego Rada Nadzoru Audytowego Malezji jest organem właściwym do celów art. 47 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2006/43/WE. Wprowadza ona adekwatne zabezpieczenia zabraniające ujawniania informacji poufnych przez jej obecnych lub byłych pracowników jakimkolwiek osobom trzecim lub organom trzecim oraz przewidujące sankcje za takie postępowanie. Na mocy przepisów ustawowych i wykonawczych Malezji może ona przekazywać właściwym organom państw członkowskich dokumenty równoważne dokumentom, o których mowa w art. 47 ust. 1 dyrektywy 2006/43/WE. Na tej podstawie Rada Nadzoru Audytowego Malezji spełnia wymogi, które należy uznać za adekwatne do celów art. 47 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2006/43/WE.

- (21) Niezależna Rada Regulacyjna ds. Auditorów Republiki Południowej Afryki jest organem właściwym w zakresie nadzoru publicznego, zewnętrznego zapewniania jakości oraz dochodzeń dotyczących biegłych rewidentów i firm audytorskich. Wprowadza ona adekwatne zabezpieczenia zabraniające ujawniania informacji poufnych przez jej obecnych lub byłych pracowników jakimkolwiek osobom trzecim lub organom trzecim oraz przewidujące sankcje za takie postępowanie. Na mocy przepisów ustawowych i wykonawczych Republiki Południowej Afryki może ona przekazywać właściwym organom państw członkowskich dokumenty równoważne dokumentom, o których mowa w art. 47 ust. 1 dyrektywy 2006/43/WE. Dokumenty uzyskane przy dokonywaniu inspekcji oraz sprawozdania z inspekcji mogą jednak zostać udostępnione wyłącznie za zgodą danego biegłego rewidenta lub firmy audytorskiej zarejestrowanych przez Niezależną Radę Regulacyjną ds. Auditorów Republiki Południowej Afryki. Wymóg ten może stwarzać trudności podczas wdrażania wymogów dotyczących współpracy regulacyjnej określonych w art. 47 dyrektywy 2006/43/WE. W związku z tym współpraca regulacyjna pomiędzy Niezależną Radą Regulacyjną ds. Auditorów Republiki Południowej Afryki i właściwymi organami państw członkowskich powinna być przedmiotem ścisłego monitorowania i przeglądu dokonywanego przez Komisję, aby ocenić, czy wymóg uzyskania zgody stanowi przeszkodę dla wymiany informacji w praktyce. Na tej podstawie Niezależna Rada Regulacyjna ds. Auditorów Republiki Południowej Afryki spełnia wymogi, które należy uznać za adekwatne do celów art. 47 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2006/43/WE na czas określony.
- (22) Komisja Usług Finansowych Korei Południowej i Służby Nadzoru Finansowego Korei Południowej wewnątrz Komisji Usług Finansowych są organami właściwymi w zakresie nadzoru publicznego, zewnętrznego zapewniania jakości oraz dochodzeń dotyczących biegłych rewidentów i firm audytorskich. Komisja Usług Finansowych ponosi odpowiedzialność za ogólną politykę dotyczącą kwestii nadzoru, zaś Służby Nadzoru Finansowego ponoszą odpowiedzialność za prowadzenie inspekcji i dochodzeń dla Komisji Usług Finansowych. Niniejsza decyzja obejmuje Służby Nadzoru Finansowego Korei Południowej wewnątrz Komisji Usług Finansowych oraz kompetencje Komisji Usług Finansowych w zakresie nadzoru audytowego. Komisja Usług Finansowych oraz Służby Nadzoru Finansowego stosują adekwatne zabezpieczenia zabraniające ujawniania informacji poufnych przez ich obecnych lub byłych pracowników jakimkolwiek organom lub osobom trzecim oraz przewidujące sankcje za takie postępowanie. Na mocy przepisów ustawowych i wykonawczych Korei Południowej mogą one przekazywać właściwym organom państw członkowskich dokumenty równoważne dokumentom, o których mowa w art. 47 ust. 1 dyrektywy 2006/43/WE. Na tej podstawie Komisja Usług Finansowych Korei Południowej oraz Służby Nadzoru Finansowego Korei Południowej spełniają wymogi, które należy uznać za adekwatne do celów art. 47 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2006/43/WE.
- (23) Komisja Nadzoru Finansowego Tajwanu jest organem właściwym w zakresie nadzoru publicznego, zewnętrznego zapewniania jakości oraz dochodzeń dotyczących biegłych rewidentów i firm audytorskich. Wprowadza ona adekwatne zabezpieczenia zabraniające ujawniania informacji poufnych przez jej obecnych lub byłych pracowników jakimkolwiek osobom trzecim lub organom trzecim oraz przewidujące sankcje za takie postępowanie. Na mocy przepisów ustawowych i wykonawczych Tajwanu może ona przekazywać właściwym organom państw członkowskich dokumenty równoważne dokumentom, o których mowa w art. 47 ust. 1 dyrektywy 2006/43/WE. Na tej podstawie Komisja Nadzoru Finansowego Tajwanu spełnia wymogi, które należy uznać za adekwatne do celów art. 47 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2006/43/WE.
- (24) Komisja Papierów Wartościowych i Giełd Tajlandii jest organem właściwym w zakresie nadzoru publicznego, zewnętrznego zapewniania jakości oraz dochodzeń dotyczących biegłych rewidentów i firm audytorskich. Wprowadza ona adekwatne zabezpieczenia zabraniające ujawniania informacji poufnych przez jej obecnych lub byłych pracowników jakimkolwiek osobom trzecim lub organom trzecim oraz przewidujące sankcje za takie postępowanie. Na mocy przepisów ustawowych i wykonawczych Tajlandii może ona przekazywać właściwym organom państw członkowskich dokumenty równoważne dokumentom, o których mowa w art. 47 ust. 1 dyrektywy 2006/43/WE. Na tej podstawie Komisja Papierów Wartościowych i Giełd Tajlandii spełnia wymogi, które należy uznać za adekwatne do celów art. 47 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2006/43/WE.
- (25) Niniejsza decyzja nie narusza uzgodnień dotyczących współpracy, o których mowa w art. 25 ust. 4 dyrektywy 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (¹).

(¹) Dyrektywa 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym oraz zmieniająca dyrektywę 2001/34/WE (Dz.U. L 390 z 31.12.2004, s. 38).

- (26) Niniejsza decyzja ma na celu ułatwienie skutecznej współpracy pomiędzy właściwymi organami państw członkowskich a właściwymi organami Brazylii, Międzynarodowego Centrum Finansowego w Dubaju, Guernsey, Indonezji, Wyspy Man, Jersey, Malezji, Republiki Południowej Afryki, Korei Południowej, Tajwanu i Tajlandii. Jej celem jest umożliwienie tym organom wykonywania ich funkcji w zakresie nadzoru publicznego, zewnętrznego zapewniania jakości oraz przeprowadzania dochodzeń, a jednocześnie ochrona praw zainteresowanych stron. Państwa członkowskie zobowiązane są powiadomić Komisję o zawartych z tymi organami wzajemnych ustaleniach roboczych, aby umożliwić jej dokonanie oceny, czy współpraca odbywa się zgodnie z art. 47 dyrektywy 2006/43/WE.
- (27) Ostatecznym celem współpracy w zakresie nadzoru audytowego z Brazylią, Międzynarodowym Centrum Finansowym w Dubaju, Guernsey, Indonezją, Wyspą Man, Jersey, Malezją, Republiką Południowej Afryki, Koreą Południową, Tajwanem i Tajlandią jest osiągnięcie sytuacji wzajemnego zaufania do swoich systemów nadzoru. W ten sposób przekazywanie dokumentacji roboczej z badania lub innych dokumentów będących w posiadaniu biegłych rewidentów lub firm audytorskich, a także sprawozdań z inspekcji lub dochodzeń powinno stać się wyjątkiem. Wzajemne zaufanie oparte byłoby na równoważności systemów nadzoru audytowego w Unii i w danym kraju trzecim lub terytorium trzecim.
- (28) Komisja będzie regularnie monitorować zmiany ram nadzorczych i regulacyjnych tych państw trzecich i terytoriów trzecich. Niniejsza decyzja zostanie poddana stosownemu przeglądowi w świetle zmian nadzoru i zmian regulacyjnych w Unii i w danych państwach trzecich oraz terytoriach trzecich, z uwzględnieniem dostępnych źródeł odpowiednich informacji. W szczególności Komisja, wspierana przez KEONA, o którym mowa w art. 30 ust. 7 lit. c) i art. 30 ust. 12 rozporządzenia (UE) nr 537/2014 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾, może dokonać ponownej oceny adekwatności w dowolnym momencie, w szczególności jeżeli nastąpiła zmiana odpowiednich przepisów lub faktów. Taka ponowna ocena mogłaby doprowadzić do wycofania oświadczenia o adekwatności.
- (29) Europejski Inspektor Ochrony Danych wydał opinię w dniu 17 grudnia 2015 r.
- (30) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ustanowionego na mocy art. 48 ust. 1 dyrektywy 2006/43/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wymogi, które uważane są za adekwatne w rozumieniu art. 47 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2006/43/WE do celów przekazywania dokumentacji roboczej z badania lub innych dokumentów, a także sprawozdań z inspekcji lub dochodzeń na mocy art. 47 ust. 1 tej dyrektywy, spełniają następujące właściwe organy państw trzecich lub terytoriów trzecich:

- 1) Komisja Papierów Wartościowych i Giełd Brazylii (Comissão de Valores Mobiliários, CVN);
- 2) Urząd Regulacji Rynków Finansowych Dubaju Międzynarodowego Centrum Finansowego w Dubaju;
- 3) Rejestr Spółek Guernsey;
- 4) Centrum Nadzoru Zawodów Finansowych Indonezji;
- 5) Komisja Nadzoru Finansowego Wyspy Man;
- 6) Komisja Usług Finansowych Jersey;
- 7) Rada Nadzoru Audytowego Malezji;
- 8) Niezależna Rada Regulacyjna ds. Auditorów Republiki Południowej Afryki;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 537/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie szczegółowych wymogów dotyczących ustawowych badań sprawozdań finansowych jednostek interesu publicznego, uchylające decyzję Komisji 2005/909/WE (Dz.U. L 158, 27.5.2014, s. 77).

- 9) Komisja Usług Finansowych Korei Południowej i Służby Nadzoru Finansowego Korei Południowej;
- 10) Komisja Nadzoru Finansowego Tajwanu;
- 11) Komisja Papierów Wartościowych i Giełd Tajlandii.

Artykuł 2

Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy dokumentacja robocza z badania lub inne dokumenty będące w posiadaniu biegłych rewidentów lub firm audytorskich znajdują się w wyłącznym posiadaniu biegłego rewidenta lub firmy audytorskiej zarejestrowanych w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie rejestracji biegłego rewidenta grupy, a właściwy organ państwa członkowskiego rejestracji biegłego rewidenta grupy otrzymał wniosek o przekazanie od któregokolwiek z organów, o których mowa w art. 1, tego rodzaju dokumentacja lub dokumenty były przekazywane właściwemu organowi danego kraju trzeciego lub terytorium trzeciego wyłącznie pod warunkiem udzielenia wyraźnej zgody na ich przekazanie przez właściwy organ tego pierwszego państwa członkowskiego.

Artykuł 3

W odniesieniu do właściwych organów, o których mowa w art. 1 pkt 4 i 8, niniejsza decyzja ma zastosowanie do dnia 31 lipca 2019 r.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 czerwca 2016 r.

W imieniu Komisji
Jonathan HILL
Członek Komisji

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/1998 z dnia 5 listopada 2015 r. ustanawiającego szczegółowe środki w celu wprowadzenia w życie wspólnych podstawowych norm ochrony lotnictwa cywilnego

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 299 z dnia 14 listopada 2015 r.)

1. Strona 5, załącznik, pkt 1.2.3:

zamiast: „1.2.3. **Wymogi dotyczące wspólnotowych kart identyfikacyjnych członków załóg i kart identyfikacyjnych portu lotniczego**”,

powinno być: „1.2.3. **Wymogi dotyczące unijnych kart identyfikacyjnych członków załóg i kart identyfikacyjnych portu lotniczego**”.

2. Strona 15, załącznik, pkt 4.0.4 lit. a):

zamiast: „a) Do »płynów, aerozoli i żeli« zalicza się pasty, emulsje, płynne/stałe mieszanki oraz zawartość pojemników pod ciśnieniem, taką jak pasty do zębów, żele do włosów, napoje, zupy, syropy, perfumy, pianki do golenia oraz inne produkty o podobnej konsystencji;”,

powinno być: „a) do »płynów, aerozoli i żeli« zalicza się pasty, emulsje, płynne/stałe mieszanki oraz zawartość pojemników pod ciśnieniem, taką jak pasty do zębów, żele do włosów, napoje, zupy, syropy, perfumy, pianki do golenia oraz inne produkty o podobnej konsystencji;”.

3. Strona 24, załącznik, pkt 6.1.1 lit. d):

zamiast: „d) przesyłkę zwolniono z kontroli bezpieczeństwa i od momentu, gdy stała się identyfikowalnym ładunkiem lotniczym lub identyfikowalną pocztą lotniczą przeznaczoną do załadunku, była zabezpieczona przed nieupoważnioną ingerencją.”,

powinno być: „d) przesyłkę zwolniono z kontroli bezpieczeństwa i od momentu, gdy stała się identyfikowalnym ładunkiem lotniczym lub identyfikowalną pocztą lotniczą, do chwili załadunku była zabezpieczona przed nieupoważnioną ingerencją.”.

4. Strona 31, załącznik, pkt 6.4.2.1 lit. a):

zamiast: „a) wystarczający poziom ochrony w lokalizacji lub w lokalach w celu zabezpieczenia identyfikowalnego ładunku lotniczego lub identyfikowalnej poczty lotniczej przed nieupoważnioną ingerencją; oraz”,

powinno być: „a) wystarczający poziom ochrony w lokalizacji lub w lokalach w celu zabezpieczenia identyfikowalnego ładunku lotniczego i identyfikowalnej poczty lotniczej przed nieupoważnioną ingerencją; oraz”.

5. Strona 32, załącznik, pkt 6.5.2 lit. d):

zamiast: „d) jeżeli zarejestrowany agent uzna informacje podane zgodnie z lit. a) i b) za satysfakcjonujące, zarejestrowany agent może wyznaczyć podmiot jako uznanego nadawcę.”,

powinno być: „d) jeżeli zarejestrowany agent uzna informacje podane zgodnie z lit. b) i c) za satysfakcjonujące, zarejestrowany agent może wyznaczyć podmiot jako uznanego nadawcę.”.

6. Strona 35, załącznik, pkt 6.8.3.1 lit. d):

zamiast: „d) przesyłkę zwolniono z kontroli bezpieczeństwa zgodnie z pkt 6.1.1 lit. d) i od momentu, gdy stała się identyfikowalnym ładunkiem lotniczym lub identyfikowalną pocztą lotniczą przeznaczoną do załadunku, była zabezpieczona przed nieupoważnioną ingerencją.”,

- powinno być: „d) przesyłkę zwolniono z kontroli bezpieczeństwa zgodnie z pkt 6.1.1 lit. d) i od momentu, gdy stała się identyfikowalnym ładunkiem lotniczym lub identyfikowalną pocztą lotniczą, do chwili załadunku była zabezpieczona przed nieupoważnioną ingerencją.”.
7. Strona 38, załącznik, dodatek 6-A, akapit drugi tiret drugie:
- zamiast: „— the practices and procedures set out in this security programme will be implemented and maintained at all sites covered by the programme,”,
- powinno być: „— praktyki i procedury określone w tym programie ochrony będą wdrażane i utrzymane we wszystkich lokalizacjach objętych programem,”.
8. Strona 39, załącznik, dodatek 6-A, akapit drugi tiret ósme:
- zamiast: „— [name of company] will inform [name of appropriate authority] if:”,
- powinno być: „— [nazwa przedsiębiorstwa] poinformuje [nazwa właściwego organu], jeżeli:”.
9. Strona 64, załącznik, dodatek 6-C2, tabela, pkt 7.5:
- zamiast: „7.5. Wniosek: Czy ochrona przesyłek jest wystarczająco solidna, aby zapobiegać nieupoważnioną ingerencji?”,
- powinno być: „7.5. Wniosek: Czy ochrona przesyłek jest wystarczająco solidna, aby zapobiegać bezprawnej ingerencji?”.
10. Strona 82, załącznik, dodatek 6-C3, tabela, pkt 9.4:
- zamiast: „9.4. Wnioski: Czy ochrona przesyłek jest wystarczająco solidna, aby zapobiegać nieupoważnioną ingerencji?”,
- powinno być: „9.4. Wnioski: Czy ochrona przesyłek jest wystarczająco solidna, aby zapobiegać bezprawnej ingerencji?”.
11. Strona 122, załącznik, pkt 11.2.3.2 lit. j):
- zamiast: „j) Ponadto, jeżeli wymagają tego zadania przydzielone danej osobie, szkolenie ma na celu zdobycie, przez taką osobę, również niżej wymienionych kompetencji: znajomość wymogów dotyczących kontroli bezpieczeństwa ładunku i poczty, w tym zwolnień i specjalnych procedur ochrony;”,
- powinno być: „j) znajomość wymogów dotyczących kontroli bezpieczeństwa ładunku i poczty, w tym zwolnień i specjalnych procedur ochrony;”.

Sprostowanie do Szóstej Dyrektywy Rady 82/891/EWG z dnia 17 grudnia 1982 r. wydanej na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu dotyczącej podziału spółek akcyjnych

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 378 z 31 grudnia 1982 r.)

(Polskie wydanie specjalne, rozdział 17, tom 1, s. 50)

Strona 51, art. 3 ust. 2 lit. c):

zamiast: „c) zasady dotyczące przyznawania akcji spółkom przejmującym;”,

powinno być: „c) zasady dotyczące przyznawania akcji w spółkach przejmujących.”.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL